

twee jaer geleeden gedaen, toen hij gevangen was in den Haege, op hope van dies te beter deur sijn halve broeders en zusters uuyt de gevangenisse geholpen te worden": de renunciatie was gedaen „nyet uuyt vrye wille maer uuyt vreesse van geduerig gevangenisse en weygering van sijne voorss. halve broeders en susters assistencie ende hulpe".

Een enkele maal komt het voor, dat er bij plotseling levensgevaar en ook in tijd van oorlog en van pest de gelegenheid ontbreekt, een notaris te ontbieden; dan wordt later een notarieele acte opgemaakt van wat getuigen verklaren de uiterste wil van de(n) overledene te zijn. Zoo verklaren drie vrienden van „seeckeren jongman, genaempt Floris Corneliszn., vaerende gesel, ten versoecke van Elisabet Barthelsdr., dat sij op Sondach 30 Oct. l.l. tusschen 11—12 uuyeren, geweest zijn ten huysse van Barthel Janszn. van Antwerpen, stierman, bij de brouwerie van de roede leeuw, omtrent de Nieuwehaeven, voor het bedde, daerop Floris Corn. cranck was leggende. Dat hij jegens hen zeyde zijn uuyterste wille te weesen dat Elisabet Barthels tot een legaet zoude hebben sijn beste cleederen met twee zijne sijde gordels ende bovendyen noch f 50".

Aan 't gevaar van besmettelijke ziekte hechte men weinig, te oordeelen naar de opgave van bezoeksters van een pestlijdster, van wie twee op 17 Aug. 1603 verklaren, dat zij, „omtrent elff uuyeren voormiddachs weesende bij Lijsbet Adriaen Mollendr. zal. ged. opt Bagijnhoff deser stede, alwaer dezelve Lysbet aen de peste cranck lach, Lijsbet haar affvraechde, doch kennisse te willen dragen, dat haer uuyterste wille was, dat nae haer affvicheyt aan Anna Reyersdr., wed. van Ambrosius, haer broeder, zoude werden gegeven haer beste hoeycke en f 4 in gelde. Aen de armen gelijcke f 4. — Beatrix Dircx Calffvelsdr., wed. van Corns. Cornszn. 't Hoen, scheinestimmerman verklaart